

[Korsgaard.]

sige nogle Ord om Folkeafstemningen, som det ærede Medlem Hr. Krag er stærkt interesseret i, det vil sige saadan paa en vis Maade. Det ærede Medlem siger, at egentlig er Folkeafstemning imod det parlamentariske System, men jeg forstaaer ikke rigtig, at man, naar man i sit inderste Hjerte er imod det, alligevel kommer med en forfærdelig Masse Kritik over, at det ikke bliver akkurat lige saa godt, som man vilde have haft det, hvis man var en Ven af det. Det ærede Medlem rejste et Spørgsmaal, som ikke hører hjemme her, men under Grundlovssagen, nemlig Spørgsmaalet om Vælgernes Ret til at tage Initiativet. Naar man ikke er Ven af Folkeafstemning i det hele — og det er det ærede Medlem Hr. Krag jo ikke —, hvorfor skal Vælgerne saa have denne Ret? Man maa ogsaa have Lov til at spørge: Hvor er Vælgernes Initiativ i Venstres eget Grundlovsforslag? Rent praktisk er der ikke den fjerneste Tvivl om, at hvis ikke $\frac{1}{3}$ af Rigsdagens Medlemmer er stemt for, at et Spørgsmaal gaar ud til Folkeafstemning, er der ingen som helst Sandsynlighed for, at en Folkeafstemning kan føre til Forkastelse af et vedtaget Lovforslag.

Saa er der endelig det med Valghemmeligheden. Jeg maa tilstaa, at jeg synes, det er fuldkommen hysteriske Betragtninger, der anstilles i den Forbindelse. Jeg maa gentage, hvad jeg sagde i Gaar, at skulde man være kommet saa vidt i dette Land, saa man ikke kan tilkendegive, at man ønsker en eller anden bestemt Lov ændret mod det Flertal, som sidder her i Tinget, uden at dette skulde betyde noget i Retning af en politisk eller personlig Fare for den paa-gældende, saa er Demokratiet hørt op med at være Demokrati; saa har vi et saa udpræget Valgtryk, at det ikke mere er værd at tale om Folkefrihed, saa er den gaaet fløjten. Men i øvrigt, naar man holder saa meget paa Hemmelighed, hvad saa paa Valgdagen? Der kan man da ikke forhindre, at det ses, om Folk gaar hen og stemmer eller ikke, saa i Virkeligheden er det fuldkommen umuligt at bevare Hemmeligheden.

Jeg forstaaer overhovedet slet ikke, at man har kunnet rejse Spørgsmaalet om, at det skulde være hemmeligt, hvem der leverede de noksom omtalte 15 pCt. Stemmer, der i givet Fald skal til. Jeg er altsaa af den Overbevisning, at det er helt unødvendigt; og i øvrigt maa det da ogsaa erindres, at hvis der ikke blandt Vælgerne er mange flere end de 15 pCt., der vil have den

paagældende Ændring, hvorom der skal stemmes, vil det ikke være muligt for de paagældende at gøre deres Synspunkter gældende, saaledes at de faar nogen Nytte af Folkeafstemningen.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale de stillede Ændringsforslag.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Elgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Elgaard: Det er rigtigt, hvad der er nævnt baade i Gaar og i Dag af den ærede Ordfører for Udvalget, at jeg ved første Behandling gjorde mig til Talsmand for ikke at berøre Valgkredssomraaderne i de faa Amter, der var Tale om. Jeg har gjort mig til Talsmand for det samme under Udvalgsarbejdet, og jeg maa indrømme, at ikke alene Udvalgets Medlemmer, men ogsaa den højtærede Minister har taget vidtgaaende Hensyn til de af mig fremsatte Ønsker, og dette ønsker jeg at takke baade Udvalgets Medlemmer og den højtærede Minister for.

Naar imidlertid den ærede Ordfører mente, at der i Venstres Betænkning forekom nogle Linier, der var i Strid med denne Udvikling af Sagen, og ligesom vilde rette en Bebrejdelse mod mig for, at min Omvendelse var kommet paa et Tidspunkt, da Valgkredsspørgsmaalet i Aalborg Amt var ændret i den Retning, jeg ønskede, saa vil jeg gerne sige til det ærede Medlem, at jeg beklager denne Indstilling fra det ærede Medlems Side, for det ærede Medlem maa jo erindre, at i det Øjeblik man virkelig vedrørende Valgkredssomlægningen tog Landet som Helhed op til Behandling for dette Spørgsmaals Vedkommende, saa vilde min Stilling have været langt svagere, end den var i dette Tilfælde. Jeg synes derfor ikke, der er nogen Baggrund for at rette Bebrejdelser mod mig i den Henseende.

Anden Næstformand (Ulrich): Ordføreren har Ordet for en kort Bemærkning.

Ordføreren (Holger Eriksen): Det ærede Medlem Hr. Elgaard vil ikke under nogen Form kunne bortforklare, at i den Tale, han holdt ved første Behandling, gav han Udtryk for, at der skulde ske saa faa Ændringer som muligt — altsaa ikke for en almindelig Revision, men for at der skulde ske saa faa Ændringer som muligt —, og erklærede, at det ikke var nødvendigt at foretage Ændringer, end ikke ved de faa Amter, der var Tale om. Ikke desto mindre